

OLVASÓNKÉ A SZÓ

A pápa joga

Felkeltette figyelmemet a Rosdy Pál — Eörsi István-féle levélváltás (VII. 11.). Bár nem vagyok hivatalból illetékes az Eörsi István által írottakhoz néhány kiegészítést fűzni, ám úgy vélem, ezt mint gyakorló katolikus hívő is megtehetem.

Ha jól értettem, Eörsi István szerint a pápa külföldön bizonyos dolgokat (így a válaszban példaként felhozott művi vetélés megtiltását) csak Wojtyła úrként szorgalmazhatja, mivel „külföldi államfőként” — a nemzetközi jog alapján — nem avatkozhat bele egy másik állam ügyeibe.

Eörsi István eszerint nem látszik ismerni azt a tényt, hogy a pápa nemcsak a Vatikán állam feje, hanem a világon bárhol élő, több mint félmilliárd katolikus elfogadott lelki-vallási vezetője. Erre a megbízatást, felhatalmazást az első pápa, Szt. Péter — az egyházi tanítás szerint — magától Jézustól kapta, és az kiterjed minden utódra is. (Rosdy Pál is utal erre írásában. Joga van tehát bármely államban élő katolikusok számára a hitbeli dolgokkal kapcsolatos magatartáshoz iránymutatást adni. Ilyen például a művi vetélés kérdése is, mivel ez szoros kapcsolatban van a Tízparancsolat „ne ölj!” parancsával, amelyet a zsidó vallás és a keresztény vallások egyaránt elfogadnak.

Mindezek alapján — szerintem — a pápa Lengyelországban semmiféle nemzetközi jogot nem sértett meg, csak a tisztéből eredő kötelességét teljesítette.

Az előbbiekből érthető Lech Walesa kézcsókja is, aki hívő katolikusként tette ezt, s nem mint egy másik államfőnek, hanem mint Krisztus földi helytartójának. (Egyébként ilyenkor nem a kezét szokták megcsókolni, hanem a főpásztori hatalom egyik jelvényét, a pásztorgyűrűt.)

Dr. Szabó Pál Tivadar

pszichológus, Budapest